

Štvrtok 25. augusta 2016

Text: Sk 6, 1 – 7

¹V tie dni, keď pribúdalo učeníkov, začali Helenisti reptáť proti Hebrejcom, že zanedbávajú ich vdovy pri každodennom obsluhovaní. ²Dvanásť zvolali teda všetkých učeníkov a povedali: Neprichodí nám opustiť slovo Božie a obsluhovať pri stoloch. ³Preto vyhliadnite si, bratia, spomedzi seba sedem osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti, ktorých ustanovíme na túto službu; ⁴my však budeme usilovní na modlitbách a v službe slova. ⁵Táto reč sa páčila všetkým, a vyvolili si Štefana, muža plného viery a Ducha Svätého, ďalej Filipa, Prochora, Nikánora, Timona, Parména a Mikuláša, prozelytu z Antiochie. ⁶Postavili ich pred apoštolov, pomodlili sa a ruky kládli na nich. ⁷A slovo Božie rástlo a počet učeníkov v Jeruzaleme sa veľmi rozmnožoval. A aj z kňazov veľmi mnohí uverili.

Piesne: ES č. 554, 647

Zamyslenie nad Božím slovom:

Aký vyčerpaný sa môže človek cítiť, keď ráno vstane a uvedomí si, čo všetko ho počas dňa čaká! Povinnosti všedného dňa sú ozaj čoraz vyčerpávajúcejšie. Horšie ako vyčerpanie z práce a zo starostlivosti o rodinu je už asi len jeden pocit – vedomie, že niet nikoho, kto by sa o mňa postaral. Pociť samoty a opustenia sa netýka len vdov a sirôt. Dnešný odosobnený svet, kde je hrejivý ľudský kontakt skôr výnimkou ako pravidlom, vytvára vdovy aj v manželstvách a siroty aj v rodinách. Ak sa obzrieme okolo seba, zistíme, že aj v našom okolí je množstvo ľudí túžiacich po pomoci iného človeka. Kto by mal podať pomocnú ruku? Táto otázka by sa dala postaviť aj inak: Nemal by som to byť ja, kto pomôže a postará sa? My sami predsa nesieme zodpovednosť za svojich blízkych. Akí sme často hrdí na seba, na svoju šikovnosť, na úspechy... Kresťan však vždy môže byť hrdý ešte na jednu vec – práve na to, že je kresťan. Veď nie je nič krajšie, než je viera v Pána Ježiša. Viera však nikdy nezostáva skrytá. Ak je úprimná, prejaví sa i v skutkoch – v skutkoch lásky a milosrdenstva. Preto by sme bez váhania mali vždy vystierať ruky na pomoc bratom a sestram. Pomáhať a ochotne sa starať o iných s rovnakou láskou ako o seba a svoju rodinu, nie je ľahké. Je to namáhavé, no predsa krásne. Služba s láskou je vždy požehnaním. Naše ruky sú slabé. Sami nevládzeme. Vo viere však nikdy nie sme sami. My sa predsa máme sa na koho obrátiť. Veríme v Pána Ježiša Krista a na Neho sa vždy môžeme spoľahnúť, v každej chvíli môžeme k Nemu volať v modlitbách a prosiť Ho o silu a pomoc. On jediný nás nielen vysielal do práce, ale zároveň nás aj posilňuje, aby sme si v láske ochotne mohli navzájom slúžiť. Amen.

Modlitba:

Milostivý Pane Ježiši, žasneme nad veľkosťou Tvojej nekonečnej lásky. V nej si nám ukázal príklad hodný nasledovania, príklad obetavej starostlivosti a slúžiacej lásky. Ďakujeme za milosť, ktorú nám denne preukazuješ tým, že miluješ práve nás. Daj, nech naplnení Tvojou láskou vždy ochotne vystierame svoje ruky na pomoc blížnemu. Mnohí dnes blúdia vo svete sami a opustení a je ťažké vydať sa na cestu služby. S vierou prichádzame k Tebe a prosíme, posilňuj a vysielaj aj nás. Amen.

Mgr. Svetlana Bodnárová, zborová kaplánka v CZ ECAV Východná (LOS)